

[Camre]

res, hvis det viser sig nødvendigt. Vi er jo her inde i arbejde med nogle meget lange stræk, og det er klart, at forudsætningerne for beregningerne efter nogle år kan ændre sig, og det er naturligvis en klar ting, at hvis forudsætningerne ændrer sig, så tager man det ind, og så korrigerer man programmet. Det betyder ikke, at der er en mangel ved programmet, hvis man 2 eller 3 år inde i programmet må korrigere det. Tværtimod er det en ansvarlig opfølgning og korrektion for de forudsætninger, der som sagt ændrer sig over tiden.

Selve den beskæftigelsesmæssige virkning af forøgelsen af investeringsindsatsen med de 10 mia kr. i tiden 1982-1985 er allerede i indværende år 10.000 flere fuldtidsarbejdspladser. Det skal føjes til, at allerede tidligere beslutninger på investeringsområdet fører til en øget beskæftigelse, således at den større investeringsaktivitet i 1982 i alt bliver 18.000 flere fuldtidsbeskæftigede.

Investeringsprogrammet må altså først og fremmest ses som et vigtigt led i bekæmpelsen af ledigheden og den økonomiske stagnation, og i lyset af det finder jeg, at det kan være nyttigt, at vi har fået den debat, der pågår her i dag.

Palle Simonsen (KF):

Det er naturligvis en god idé, at finansministeren giver folketinget en redegørelse for det offentlige investeringsprogram, i dette tilfælde for 1980'erne. Det er også en god idé, at folketinget får lejlighed til at diskutere principperne i dette investeringsprogram. Men jeg synes nok, at jeg vil understrege, som også finansministeren gjorde det, at denne debat ikke egner sig til og ikke skal anvendes til at træffe beslutninger. En række beslutninger er truffet – jeg kunne måske sige, at set ud fra vores synspunkt er der desværre truffet en række beslutninger på dette område; jeg tænker her bl. a. på naturgasprojektet – andre beslutninger bliver truffet i form af lovforslag i folketinget eller via aktstykker i finansudvalget, og endelig træffes, og det er en ikke ubetydelig del af de beløb, der her er tale om, en række beslutninger i kommunerne, som vi i hvert fald ikke har direkte indflydelse på.

Når en sådan plan ligger på bordet, bliver det naturligvis interessant at se nærmere på

den prioritering, der er anvendt, og jeg er enig med finansministeren i, at det, der påkalder sig den største interesse, naturligvis er den udvidelse, som ligger i selve planen, altså udvidelsen på de 10,3 mia kr., men det drejer sig jo også om principperne. Jeg har hæftet mig ved, at der i planen bl. a. står:

»Planen skal understøtte en lovende teknologisk udvikling som bidrag til den omstrukturering af dansk økonomi, som er forudsat i regeringens handlingsprogram.«

Jeg forstod på finansministerens svar til hr. Glensgård, at finansministeren her i første række tænker på energiinvesteringerne. Jeg må nok sige, at jeg, til trods for at energiinvesteringer bliver taget med, har meget svært ved at se, hvordan disse projekter skulle kunne føre til en reel omstrukturering af dansk økonomi. Jeg mener i øvrigt heller ikke, at det er formålet med et offentligt investeringsprogram at foretage omstruktureringer af dansk økonomi.

Man siger også i redegørelsen, at de nye udvidelser er udtryk for en offensiv politik, og der står oven i købet citeret: »Vi må producere os ud af krisen.« Den formulering har jo været anvendt indtil trivialitet i denne sag. Den har været anvendt i stor udstrækning fra regeringens side, uden at man ret tit lever op til det, der egentlig ligger i den. Jeg har meget svært ved at få øje på – jeg ved ikke, om finansministeren kan hjælpe mig – hvordan de tiltag, der her er tale om, skulle kunne bidrage til, at samfundet som helhed blev i stand til at producere sig ud af krisen. Det er i øvrigt heller ikke den offentlige sektor, der gennem sine investeringer skal bidrage hertil. Det, som er noget afgørende for os at se i forhold til offentlige investeringer, er, at disse investeringer også på en række områder har til formål at yde en bedre service i forhold til den private sektor og dermed give den private sektor nogle bedre muligheder for at operere.

Her kommer bl. a. spørgsmålet om trafikprojekterne ind i billedet, og det er lidt belageligt, at der i redegørelsen ikke er nogen konkrete svar vedrørende trafikinvesteringerne i 1980'erne. Man siger direkte, at man ikke har taget konkret stilling til f. eks. øst-vesttrafikken. Jeg kan i hvert fald sige klart for den konservative folketingsgruppes vedkommende, at vi er meget interesserede i at få genoptaget diskussionen og beslutningerne